

זמני השבת

הדלקת נרות
18:57

צאת שבת
19:59

רבינו תם
20:32

מחמצי עמרי שבת

עלון
507

עורך העלון: גדב אלהדיף

שבת פרשת אהרי מות - קדושים

ההבדל בין תפילה ל"צעקה"

שלוות הנפש

הרב יהודה שוילי שליט"א

בתורה מובא כמה פעמים שמרע"ה "צעק" אל נא רפא נא לה. וכן שפרעה ביקש ממשה שיתפלל עבורו, כתוב שמשה צעק. וכן מצינו לעניין קריעת ים סוף, שלפני שנקרע הים משה רבנו צעק בתפילה לה', וה' השיב לו מה 'תצעק' אלי דבר אל בני יסעו. ויש לעיין מדוע צעק, ולמה לא הספיק תפילה ללא צעקה. וכן יש להתבונן מה ההבדל בין תפילה לצעקה.

ונראה שצעקה היא ממקום עמוק מאוד ופנימי ביותר, וכשאדם במצוקה הוא צועק ולא מתפלל, והיינו שמרע"ה הבין שבאמת כל מה שיש לו זה מה' והוא אין לו מעצמו כלום [וזוה בחינת מלך אמיתי כפי שביארתי בהקדמה לספרי נחלת יהודה קידושין] ואף אחד לא יכול לעזור לו, רק הקב"ה יכול להושיעו, ולכן הוא צעק, כי הוא הבין שיש רק אחד שיכול לעזור לו.

וצעקה אינה במובן הרגיל דהיינו בקול רם, אלא יש צעקה ואיש לא ישמע, דהיינו צעקה שבאה מהעומק הפנימי שבלב, ואין עניינה דווקא בקול רם וחזק.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש' שעתידי לצאת לאור בעזה"י.

רוצים להקדיש את הספר להצלחה או להבדיל לע"נ. חייגו 077-4017828 והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

הקדשת השבוע

להצלחת עם ישראל
ברוחניות וגשמיות

להקדשות הוספת שמות ולהכנה 05341-88097

אינו משלים עצמו בענין זה, מנגדים לו על כך שצריכים הם לשמש לו. והטעם בזה, מפני שכאשר מאמין בכח תורתו נעשה

משפיע לשפעים בכל העולם, מה שאין כן כאשר אינו מאמין, אינו משפיע. ולכן קודם קבלת התורה צריך להשיג מדרגה זו, שהיא אמונה אמיתית בכל את ומצוה שיעשה האדם, שבזה הוא מכשיר ומכין את עצמו לקבל את התורה ולמדרגת קבלת התורה, שכל זה הוא ענין קבלה ומצד הנוקבא. וזהו שאמרו בזהוה תצוה (דף קפג ע"א) וברעיא מהדימנא בזהוה אמור (דף צז ע"ב), שספירת העומר שייך דווקא באנשים ולא בנשים, כי זהו ההכנה של האיש לעסק התורה, שיבוא לידי מדרגת תלמיד חכם שהעולם מקיימו ופטור הוא מלקיים את עצמו אחר שהוא מקיים לכל העולם, וכאמור.

ובכל ספירת העומר הוא זמן השגת הדעת בענין זה, שישגי ויבין שעסק התורה הוא למעלה מן הכל, וכל העולם לא נברא אלא לצוות לזה, היינו לאותו אחד שעוסק והוגה בתורה. ומפני שהוא דבר שלמעלה מן השכל, שהרי יש בריות לאין קץ, ועמל העולם הוא גדול ועצום, והכל עושים מעשיהם ומקיימים ומיישבים העולם בטרחה גדולה, לכך היה צריך לזה חינוך גדול שידעו ויבינו שהתורה היא פנימיות הכל, וכל מעשה העולם כאין נחשבו, וכל מטרת בריאתם אינה אלא לשמש לאור התורה. וכן הוא גם בפרטיות, שכל מעשה האדם בכל היום והלילה, טפלים הם ומשמשים לאותה השעה בה יבוא האדם ליתן את מוחו וליבו בתוך התורה.

מתוך עלון משולחן שלמה

הצאת רבינו שלמה יחזקה בא"י שליט"א
הגאון הינוקא

ימי ספירת העומר הם ימים של גילוי אהבת הקב"ה לישראל והכנתם להיות דבוקים בתורה הקדושה וגילוייה ביום שבועות, וישראל בימים אלו הם ככלה המכינה את עצמה ליום חופתה, וכמו שאמרו במסכת תענית (בדף כו ע"ב) ביום חתונתו וביום שמחת ליבו זהו מתן תורה. שהתורה היא כנגד ה'איש', שהיא כהאות ו' כמו שאמר הרעיא מהימנא בזהוה צו (דף לג ע"ב), ונשמות ישראל ששרשם במלכות והאות ה', הם כ'אשה', שהם מקבלים להתורה.

וקודם החיבור והדבקות עם התורה בהר סיני, היה הקב"ה נוטע בישראל את האמונה באהבתו אותם ואת חפצו יתברך לשרות בתוכם וליתן להם את התורה, וכדרך חתן המשדר דורון וסבלונות לארוסתו, וכמ"ש בהושע (ב, כב) "וארשתך לי באמונה וידעת את ה'", "וארשתך לי באמונה" - בכדי ליטוע בה את האמונה שחפץ ורוצה הוא בה, ובה תהיה כל מחשבתה בו, וידעת את ה' הוא הדבקות בהר סיני, וכמובא בזהוה ויקרא (בדף ו ע"ב) על הפסוק "הנה מלךך יבוא לך" (זכריה ט, ט), שהקב"ה בא אל כנסת ישראל לפיכך לה ולקרבה.

וכן נתן לנו הקב"ה דבר מן המצוות במצרים, כמ"ש (שמות יב, ב) "החודש הזה לכם ראש חדשים", וכן גילה לנו מעט מן המצוות במרה כמובא במסכת סנהדרין (דף נג ע"ב). ובכל זה היה מעורר את נשמות ישראל ליתן את כל מחשבתם על התורה שעתידים לקבל, ולהשתוקק ולמנות את הזמן, עד שיוכו אל שלימות הדבקות בהר סיני, כמ"ש (שה"ש ה, ו) "נפשי יצאה בדברו", שנכללו בשלימות בשרשם, שהיא מידת המלכות והדיבור.

ולכן תלמיד חכם הוא בסוד צד הנוקבא, כי מקבל מהתורה שהיא ו', ואז הוא בבחינת 'מקבל', היינו שהכל עושים כל צרכו, ופטור הוא ממסים וארנוניות כמו שאמרו במסכת בבא בתרא (דף ח ע"א). אמנם זהו דוקא כאשר מאמין בכח תורתו ומעשיו, אבל כאשר אינו מאמין בכח תורתו, אינו בבחינת נוקבא בשלימות, ולכן מנגד העולם לכך שיהיו הם משמשים לו, וכנרמז בכתוב (בראשית ב, יח) "אעשה לו עזר כנגדו", היינו שנעשים לו הכל לעזר, אך כאשר

ההקדשה הנרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת גייל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזיזה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום כצירי בן ויקטוריה, שיהיה בת אביביל אלה, הרב בנימין דוב בן סימון, זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צפורה בת הדסה. אסף בן מרים. מרים בת אסתר. אביב ואוראל שיוכו לזרע קודש בר קיימא. להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו. העלון מוקדש להצלחת עם ישראל ברוחניות וגשמיות ולגאולה שלמה בקרוב אמן

הרחקות העולם הזה

מסילת ישרים עם מרושו של מו"ר מרן הראשון לציון הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

הראשון לציון
ורבה של ירושלים

אחדות ישראל

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבוע 11 גבעתיים

והנה שמו הקדוש ברוך הוא לאדם במקום שרבים בו המרחיקים אותו ממנו יתברך.

יש בעולם כוחות שדוחפים ומרחיקים את האדם מה' יתברך, והאדם צריך בכל זאת להמשיך להתקדם ולרצות להידבק בה'. כמו תינוק שרואה שוקולד והוא רוצה לקחת, אך מזויזים לו אותו, הוא מתעקש וחוזר, עוד פעם ועוד פעם, נותנים לו את המוצץ שלו אך הוא ממשיך בשלו ואינו מתייאש. האדם צריך לדעת שההרחקות הללו הן חזקות ודוחקות, אם לא ילחם, אם לא יתעקש, לא יגיע לה'. ההרחקות שיש בעולם הזה גורמות פירוד בין האדם ליוצרו, ולהיפרד מה' פירושו להיפרד מן החיים. מובא בגמרא מחלוקת בין רבי טרפון לרבי עקיבא, לבסוף אמר רבי טרפון "עקיבא, כל הפורש ממך כפורש מן החיים", כי רבי עקיבא זה התורה שהרי היה ראוי שתניתן על ידו. על אחת כמה וכמה כשאדם פורש מן הקב"ה, הוא עושה מחיצה, הוא פורש מן החיים, אין לו חיות, רח"ל זו סכנה גדולה. זה גם העניין של חוסר צניעות "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", כשיש ערות דבר השכינה מסתלקת, זו הרחקה יותר קשה. השכינה נמצאת, הקב"ה מושיט את יד ימינו לקבל אותנו, הוא קורא לנו, אבל יש בנו בתוכנו דברים שהם מרחיקים. במציאות, כל דבר שהאדם עושה פה בעולם שאינו מתורה ומצוות, הרי שהוא מתרחק מה' יתברך. "מקום שרבים בו המרחיקים" - אדם חייב לעבוד כדי להתפרנס, אך גם העבודה מרחיקה. אמנם, אם יכוון דעתו וינצל את הרגעים הפנויים לתורה, יכוון בעבודתו לשם ה', אז הופך את החולין לקדושה, מתחיל לקדש את החולין. כשאדם אוכל, זה עסק בגשמיות ובתאוותנות, וודאי מתרחק מה', אך אם יעשה את שולחנו כמזבח ה', שיוהר באכילתו ויכוון כוונות טהורות כדי להתחזק לעבודת ה', יכוון את הברכות כסדרן וטהרתן, אז מהחולין נעשה קודש, הופך את השולחן למזבח, במקום שיהיה ריחוק משיג קירוב. אבל כל זמן שהאדם עושה את פעולותיו מתוך תאוותיו, אוכל ומטייל למלא תאוותו, לא מעלה על דעתו את ענייני הקדושה ומה צריך להיות באמת, נמצא שכמעט בכל מה שעושה מתרחק מה' יתברך. לכן צריך כל הזמן להפעיל ולעורר את הקרבת אלקים, לחשוב בכל דבר ועניין איך אפשר להוציא ממנו קרבה ודבקות בה'.

לפני 75 שנה נודע לרב מברסק שרוצים לגזור דין מוות על אחד היהודים ביום שלמחרת יום הכיפורים, אמנם כדי להגיע לעיר הזאת יש לנסוע יום קודם כיפור. וגם ביום הקדוש עצמו - יום ולילה ללא הפסק ואולי יגיעו בבוקר בשעת המשפט, וספק אם יצליחו להציל אותו, ולא עוד אלא שלא מכירים אותו כלל, קרא הרב לאחד מתלמידיו ואמר לו: אתה ביום הכיפורים הזה לא צם ולא מתפלל, בשביל הסיכוי להציל נפש מישראל, וכך באמת עוב הכל ונסע ולא צם כיון שהשמש הייתה בתוקפה והיה חייב לשתות וכך נסע בלי להפסיק, והנה כשנכנס אותו אדם למשפט ראה ששחח השופט שאין לו סניגור ויכול להורגו. אך פתאום נכנס הרב. שאל אותו השופט מי אתה? אמר לו אני הסגור של היהודי הזה, השופט כנס על בואו ואמר אתם היהודים אומרים בגמרא: "אדם כי ימות באוהל כל אשר באוהל יטמא" ואמרת הגמרא אתם קרויים אדם ואין עכו"ם קרויים אדם, וכי מה אנחנו בהמות? אמר לו הרב אם היו ומרים אדוני השופט שיש איזה גוי במקום רחוק שצריך עזרה ואתה לא מכיר אותו כלל וביום זה אתה עסוק מאוד והוא יום הכי חשוב לך האם היית נוסע ומנסה להצילו, ענה השופט לא. בשום אופן. אמר לו הרב אני לא מכיר את האדם הזה ורק עכשיו אני רואה אותו וחיללתי את יום כיפור שהוא יום הכי חשוב לנו ביותר, וזו כוונת התורה באומרה "אתם" קרויים אדם, כל ישראל נחשבים אדם אחד" כשכואב לחברי גם לי כואב אבל הגויים כל אחד הוא אדם בפני עצמו ואין להם אחדות וזה פירושו של הפסוק. מסופר על יהודי אחד שאמר לחברו הגוי בא ואראה לך מה ההבדל בין יהודים לגויים איך היהודים מאוחדים והגויים מופרדים אמר לו בא נראה. אמר לו נכניס כעת גויים למסעדה, ואמר לבעל המסעדה תכין כאן מטעמים הכי טובים שיש, שולחן מלא וגדוש בכל, הושיב את הגויים סביב השולחן ואמר להם יש לכם שולחן מלא וגדוש במאכלים טעימים שאין כמותם בעולם, אתם יכולים לאכול מכל טוב אשר בשולחן זה אבל שימו לב שהאכילה צריכה להתבצע רק בכפות ומזלגות שאורכם מטר, ורק בעזרתם אפשר לאכול ולא בשום דבר אחר בבקשה גשו לסעודה, אמרו אוכל המדיף ריח כזה כדאי לנסות, כל אחד התאמץ כדי לאכול אך הכל נפל על הרצפה ועל בגדיהם וכשלא הצליחו להכניס דבר לפיותיהם החלו הן מכים זה את זה. לאחר מכן הכניס ששה יהודים סביב השולחן כששמעו את התנאי המוזר אמרו זה לזה מה אתה רוצה לאכול וכל אחד האכיל את חברו זה נתן לזה לאכול וזה נתן לזה לאכול ובכוח אחדותם נהנו הם מן המאכלים הערבים.

אורות חיים

מו"ר הגאון הרב חיים כהן זצוק"ל הרב החלבן

כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

מובא בזוהר הקדוש: ששערי שמים פתוחים מחג הפסח עד פסח שני ושבעים ושנים שערים פתוחים לקבל בקשות ישראל ביום זה, והוא עת רצון, שכל מי שרוצה לבוא וליטור ולהכנס בקדושה יכול לפעול גדולות ונצורות עד פסח שני. נהגו ישראל קדושים ביום זה לקבל ברכות הצדיקים, ולהרבות בתחינות ובקשות ולזעוק את הזעקה הכתובה בתורה: "למה ניגרע"? יום זה מלמד אותנו שאין שום יאוש בעולם שהרי יסודו הוא בבקשת האנשים הטמאים שלא יכלו לעשות את קרבן הפסח וביקשו מהקדוש ברוך הוא: "למה ניגרע"? מדוע לא נזכה גם אנו לקירבת ה' ואז הקדוש ברוך נתן להם אופציה להקרבה נוספת בפסח שני, ויום מיוחד זה נוסך בנו תקווה מחודשת שאף על פי שעבר זמנו של עיקר התיקון, ואנחנו טמאים במעשינו, עדיין יש בכוחנו להגיע למעלות נפלאות ובלבד שלא ניאש עצמנו מצעקה ותפלה. יהי רצון שזעקה זו תפרוץ בנו ביום "פסח שני" ביתר שאת וביתר עוז ונזכה לראות ישועות גדולות ונפלאות בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

מתוך הספר ממתק לשבת

אפילו אדם מגונה ומלוכלך בעבירות יקום בנקודת חצות, וה' מבטיח שהוא ישמע אותו!!! "זוה הנקודה של חצות", רבי נתן אומר שנקודת חצות זה בשיא החושך שיש לבן אדם, והקב"ה נכנס לצדיקים שימצאו בו נקודות ודברים טובים, ובה' משתעשע איתם. ולכן רבי נחמן אומר שכאשר האדם קם בחצות לילה ועושה "אתערותא דלתתא" ומיד בחצות לילה הוא פותח תהילים, עושה תיקון חצות ולימוד תורה אז מיד הרחמים מתגברים על הדינים כי הנקודה הזאת היא קריטית. "זוה שכתוב בזוהר היושבת בגנים, שבקימת חצות היושבת בגנים, דהיינו שאדם נמצא בגינותא ובטינופא, בנקודה התחתונה ביותר", אדם שקם בחצות לילה, ואפילו שהוא האדם הכי מגונה, מטונף, נוכל ושקרן שיש בעולם בגלל שהוא עובד את ה' בנקודה החשוכה הזאת, אז ה' מחפש בצדיקים שידברו עליו טוב. "אף על פי כן ה' יתברך והמלאכים וכל נשמות הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקולו", כך כתוב בזוהר הקדוש (פרשת אמור) שבשעת חצות לילה ה' וכל המלאכים והצדיקים שבגן עדן מקשיבים לתהילים ולתפילה של האדם הזה שיושב ומדבר עם ה', זוה שכתוב: "הַיְשׁוּבָת בְּגִינִים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ" (שיר השירים, ח') שאפילו אדם שהוא הכי מגונה ומטונף בעולם ובאותו יום הוא גנב ממון שלא שייך לו או צעק וקילל את אשתו, אז בנקודת חצות ה' מקשיב לצדיקים שמוצאים באותו אדם את הנקודות הטובות ולא מתמקדים בנקודה הרעה שיש בו, ושולח לו ישועה.

לעילוי נשמת: אורית בת טובה, מו"ר מרן הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל מו"ר מרן הגאון ר' מרדכי אליהו זצוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה, אסתר בת לינה מו"ר הרב חיים אבישלום הכהן (החלבן) בן בלנקה.

ליחוד הגון: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן אסתר, חוה בן אורית.

לרמואה והצלחה: מו"ר הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת מרים מרים בת אסתר, אסתר בן מרים, שמחה בת אסתר, רות מירה בת שמחה, גד בן דליה איליה, שלמה בן בלנקה, אברהם בן בלינקה.